

Arrest

nr. 174 890 van 19 september 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat L. TEMMERMAN, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) 1989 te Sangjanha. U bent van Manjack origine, u bent christen en bent ongehuwd. Uw ouders overleden toen u nog erg jong was. Uw vader overleed in 1992 terwijl uw moeder in 1997 na een ziekte het leven liet. Na het overlijden van uw ouders trok u in bij uw oom die in Lamin woonde. In Lamin groeide u op en liep u school. Na het afronden van uw middelbare studies vatte u een opleiding aan aan het ‘Gambian Technical Training Institute’. Na uw eerste jaar aan het GTTI kon u een jaar stage lopen bij Gamtel, een Gambiaanse telecommunicatiemaatschappij. In 2011 hervatte u uw studies om uiteindelijk uw diploma te behalen in

2013. Op het einde van datzelfde jaar kon u beginnen werken bij Gamtel, het bedrijf waar u eerder stage had gelopen. U werd tewerkgesteld in de afdeling in Abuko binnen het technische departement 'internationale operaties'. Al deze tijd woonde u nog steeds in de compound van uw familie in Lamin. Uw directe baas bij Gamtel, M.S., werd in 2014 ontslagen omdat hij ervan beschuldigd werd vertrouwelijke informatie te hebben uitgelekt aan ex-partners van het bedrijf. Op 5 juni 2015 – toen u 's nachts met twee andere collega's aan het werk was binnen uw bedrijf – vielen vijf agenten van de NIA binnen met een lijst waarop verschillende contacten stonden. De agenten vroegen jullie om informatie te geven over deze contacten in het kader van een lopend onderzoek. U vermoedt dat het te maken had met de aanhouding van de bekende Gambiaanse muziekpromotor Lamin C. in diezelfde periode. Jullie weigerden echter mee te werken omdat de agenten niet het vereiste politierapport bij zich hadden zoals de procedure nochtans voorschrijft. Om niet in te problemen te komen met uw werkgever zeiden jullie aan de agenten dat jullie de gevraagde informatie enkel konden geven indien de voorziene procedure gevolgd werd. De NIA agenten reageerden verbolgen en uitten dreigementen tegenover u en uw twee collega's. Nadat jullie halsstarrig volhielden en weigerden mee te werken, namen de agenten jullie mee naar het kantoor van de NIA in Banjul. Jullie werden in aparte cellen opgesloten. Meermaals werd u tijdens uw gevangenschap bedreigd en mishandeld. Uw oom was ondertussen te weten gekomen wat er gebeurd was. Aangezien hij geen hulp kreeg van uw werkgever, besloot hij om zelf met de NIA – met de hulp van een advocaat – te onderhandelen over uw vrijlating. De NIA vertelde uw oom dat u beschuldigd werd van het verspreiden van vertrouwelijke informatie over de president aan enkele Gambiaanse kranten. Na twintig dagen opsluiting werd u uiteindelijk op borg vrijgelaten met de melding dat u zich de volgende dag moest komen aanmelden. Uw oom besloot om u diezelfde dag – op 25 juni 2015 – naar de grens te brengen zodat u het land kon ontvluchten en naar Senegal kon gaan. In Senegal verbleef u zestien dagen bij uw oom in Dakar. Uiteindelijk kon u met de hulp van een smokkelaar per vliegtuig naar België komen waar u op 12 juli 2015 aankwam. De volgende dag vroeg u er asiel aan bij de bevoegde asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweert uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u door de Gambiaanse autoriteiten bedreigd zou zijn en gedurende twintig dagen opgesloten zou zijn nadat u weigerde mee te werken aan een onderzoek van de 'National Intelligence Agency' (NIA). Tijdens uw opsluiting zou men ook enkele valse en onterechte beschuldigingen ten opzichte van u geuit hebben. Bijgevolg vreest u onterecht veroordeeld en opgesloten te worden door de Gambiaanse autoriteiten.

Er dient echter vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde "vrees voor vervolging" of "reëel risico op het lijden van ernstige schade" niet aannemelijk maakt. Uw relaas is ongeloofwaardig omwille van vage en niet-aannemelijke verklaringen. Bovendien is uw relaas deels gestoeld op veronderstellingen van uw persoon.

Zo kunnen er ernstige bedenkingen gemaakt worden betreffende uw beweerde arrestatie door de Gambiaanse autoriteiten op 5 juni 2015, alsook over de beweerde aanleiding ervan. U beweert dat vijf agenten van de NIA binnenvielen bij uw werkgever Gamtel, in Abuko, met een lijst van contacten waarover ze meer informatie wilden hebben in het kader van een lopend onderzoek. Aangezien ze niet over het vereiste politierapport beschikten, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor, besloten u en uw twee andere collega's niet mee te werken met de NIA agenten (zie gehoorverslag CGVS, 17 februari 2016, p.8-9). Zelfs na aandringen en meerdere bedreigingen door de NIA agenten, zouden u en uw twee collega's volgehouden hebben in het niet-meewerken en het geen toegang verlenen tot de gevraagde informatie (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt waarom u besloot niet mee te werken, geeft u aan dat u de voorziene procedure wilde volgen zoals die vastgelegd is door uw werkgever (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U voegt eraan toe dat u geen problemen wilde met uw werkgever (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd waarom u er überhaupt van uitging dat u problemen zou krijgen met uw werkgever, antwoordt u dat in het verleden collega's in de problemen waren gekomen en zelfs ontslagen werden omwille van deze reden (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer verder gevraagd wordt of u dergelijke voorbeelden kan geven van collega's die ontslagen werden in soortgelijke omstandigheden, antwoordt u eerst ontwijkend dat uw ex-baas Momodou u hiervoor gewaarschuwd had (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer de vraag

herhaald wordt – aangezien u eerder beweerde dat u de gevraagde informatie niet wilde geven aan de NIA omdat u mensen kende die in het verleden ontslagen werden omdat ze net wel informatie hadden gegeven zonder de geijkte procedure te hebben gevolgd – antwoordt u dat u persoonlijk geen mensen kent, en dat het gebeurde vóór u aan de slag ging in het bedrijf (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Later tijdens het gehoor wordt u nogmaals gevraagd of u mensen kent die ontslagen werden bij Gamtel omdat ze in dezelfde situatie als u wel informatie zouden hebben gegeven. Weer antwoordt u dat u niemand kent omdat u nog niet in dienst was (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Het is bijgevolg erg vreemd te noemen dat u in deze context geen voorbeelden van collega's kan geven die in het verleden problemen zouden hebben gekend met Gamtel, en zelfs ontslagen zouden zijn, aangezien u deze vermeende gevallen aanhaalt als reden waarom u vreesde in de problemen te komen met uw werkgever Gamtel. Dit was volgens u immers een belangrijke reden waarom u de voorziene procedure wilde volgen zoals beschreven in de richtlijnen van Gamtel en bijgevolg niet wilde meewerken met de NIA agenten (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10).

Bovendien kunnen bedenkingen gesteld worden omtrent uw aangehaald risicovol gedrag door niet mee te werken met de NIA in een lopend strafonderzoek. U haalt tijdens het gehoor immers meermaals aan dat geen enkele Gambiaan in onmin wil leven met de NIA (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en p.12) waardoor toch vragen gesteld kunnen worden bij uw vermeend gesteld risicovol gedrag. Tijdens het gehoor wordt u meermaals gevraagd waarom u en uw collega's volhielden en bleven weigeren om mee te werken met de NIA agenten rekening houdend met het feit dat jullie toch konden inschatten dat jullie hierdoor in de problemen zouden kunnen komen. Telkens antwoordt u dat het misschien niet slim was (zie gehoorverslag CGVS, p.12), dat u gewoon uw job deed (zie gehoorverslag CGVS, p.12), en dat jullie gewoon de procedure wilden volgen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wat betreft dit aspect van uw asielaanpak kunnen zoals gezegd ernstige vragen gesteld worden. Dat u – en uw twee collega's – zo'n risicovol gedrag zouden stellen – zich bewust zijnde van het feit dat u in de problemen zou kunnen komen – lijkt weinig aannemelijk. Zoals gezegd haalt u tijdens het gehoor zelf aan dat iedere weldenkende Gambiaan net zou trachten te vermijden om in botsing te komen met deze Gambiaanse inlichtingendienst. Uw naar voren gebracht argument – dat u zich loyaal wilde opstellen ten opzichte van uw werkgever, nota bene zelf een overheidsdienst – en dat u niet in de problemen wilde komen met uw werkgever zoals andere collega's, komen weinig overtuigend over (aangezien u zoals hierboven aangehaald geen enkel voorbeeld kan aanhalen van een collega die om dergelijke reden in de problemen zou zijn gekomen met Gamtel). Bovendien haalt u later tijdens het gehoor zelf aan dat uw werkgever geen enkele moeite zou hebben gedaan om u te helpen en bij te staan na uw vermeende arrestatie door de NIA (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Wat betreft andere collega's die problemen zouden hebben gekend, haalt u enkel uw vorige directe baas Momodou aan die ontslagen zou zijn en die u gewaarschuwd zou hebben. Aangaande zijn zaak legt u een krantenartikel voor (zie administratief dossier). U haalt zelf tijdens het gehoor aan dat deze man ontslagen werd omdat hij ervan beschuldigd werd vertrouwelijke informatie te hebben verkocht aan ex-partners (bedrijven) van Gamtel. Deze al dan niet valse beschuldiging kan echter bezwaarlijk gelijkgesteld worden aan het geven van informatie aan een veiligheidsdienst in het kader van een lopend onderzoek. Bovendien blijkt uit het door u voorgelegde artikel dat deze man aan de kant zou zijn geschoven – zoals enkele andere stafleden van Gamtel – omdat hij een oppositie aanhanger zou zijn geweest (zie administratief dossier). In het bewuste artikel is geen sprake van een vermeende verkoop van vertrouwelijke info aan derden door uw ex-baas. Deze ruim in de media aan bod gekomen zaak staat in ieder geval los van uw beweerde persoonlijke problemen in Gambia.

Ook over de gewenste informatie die de NIA agenten van u en uw collega's zouden hebben gevraagd bent u eerder vaag. U verklaart tijdens het gehoor dat de agenten met een lijst van contacten zouden zijn binnengewandeld waarover ze meer informatie wensten in het kader van een lopend onderzoek (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Wanneer tijdens het gehoor gevraagd wordt wat de agenten precies wilden, antwoordt u dat ze informatie wilden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd om wat meer concreet te zijn, antwoordt u nogmaals dat ze met een lijst met contacten kwamen waarover ze informatie wilden, eraan toevoegend dat u denkt dat het van verdachten was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens wordt u nogmaals gevraagd om concreter te zijn, en wordt u gevraagd om welke contacten het dan ging, waarop u antwoordt dat het u niet verteld werd maar dat u vermoedt dat om Lamin C. (een bekende Gambiaanse muziekpromotor) zou gaan omdat hij toen net gearresteerd was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Nadien verklaart u nog dat het slechts een vermoeden was, en dat men u niet zei om welke verdachte(n) het ging waarover men info wilde (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of u dan niet weet om welke contacten het dan ging, noch om welke (straf)zaak het ging, antwoordt u dat u het inderdaad niet weet, en dat u gewoon een lijst met contacten zag (zie

gehoorverslag CGVS, p.10). Tot slot wordt u gevraagd of de agenten jullie dan vertelden wat ze wilden dat u deed met die contacten, of wat voor informatie ze dan van jullie verlangden, waarop u antwoordt dat u denkt dat ze wilden weten tot wie de nummers behoorden, en herhaalt u nogmaals dat jullie niet wilden meewerken omdat ze geen politierapport hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uw verklaringen betreffende de van u gewenste informatie door de NIA agenten kunnen bijgevolg enerzijds eerder vaag genoemd worden, en bovendien anderzijds louter gebaseerd op veronderstellingen. U linkt het bezoek van de NIA agenten aan uw dienst binnen Gamtel aan de arrestatie van de bekende Gambiaanse muziekpromotor Lamin C. die eerder die week werd aangehouden, en vervolgens na een tweetal weken weer werd vrijgelaten (zie landeninformatie, administratief dossier), maar u geeft zelf tijdens het gehoor toe dat dit enkel een vermoeden is, en bijgevolg een loutere veronderstelling.

Deze weinig overtuigende en weinig aannemelijke verklaringen van uw persoon betreffende de beweerde aanleiding van uw arrestatie door de Gambiaanse NIA vormen ondermijnen ernstig de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts kunnen nog enkele andere opmerkingen gemaakt worden betreffende uw asielrelaas in het algemeen. Zo geeft u tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat uw twee collega's eveneens werden gearresteerd door de NIA (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Volgens uw verklaringen zouden ze immers op dezelfde golfhoogte als u gezeten hebben en zouden ze eveneens geweigerd hebben mee te werken met de NIA (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u gevraagd wordt tijdens het gehoor wat er na de vermeende arrestatie met uw collega's is gebeurd, antwoordt u dat ze eveneens werden opgesloten, maar in een aparte cel (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wat er nadien met uw collega's is gebeurd, antwoordt u dat u het niet weet omdat u het land verlaten zou hebben na uw beweerde vrijlating op borg (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Later tijdens het gehoor wordt u gevraagd of u enige poging hebt ondernomen om nieuws te krijgen over uw collega's waarop u antwoordt van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Het komt echter weinig overtuigend over dat u hoegenaamd niet op de hoogte bent van het lot van uw twee collega's, of dat u geen moeite zou hebben gedaan om informatie over hen in te winnen, aangezien zij zich in precies dezelfde omstandigheden als u bevonden zouden hebben. Het feit dat u zoals gezegd geen poging hebt ondernomen om meer nieuws te bekomen over het lot van uw twee collega's, om op die manier ook uw vermeend risico op vervolging beter te kunnen inschatten, ondermijnt enigszins de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging door de Gambiaanse autoriteiten. Wanneer u bovendien gevraagd werd waarom u werd vrijgelaten, of er enige voorwaarden verbonden waren aan uw vrijlating, en of u voor de rechtbank zou moeten verschijnen, antwoordt u dat u het niet weet, dat u gewoon vrijgelaten werd en dat u zich de volgende dag zou moeten gaan aanmelden (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd of u enig document moest ondertekenen, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u dan niets van documenten kreeg bij uw vrijlating, antwoordt u dat u geen idee heeft, dat u niet gefocust was omdat uw leven in gevaar was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U weet enkel te melden dat uw zaak nog hangende was en dat u zich terug moest komen aanmelden na uw vrijlating (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en p.13-14). Ook wanneer u gevraagd wordt of uw oom geen informatie heeft ingewonnen over het verdere verloop van uw zaak na uw vlucht, antwoordt u weinig overtuigend dat hij er niet veel over weet (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Het feit dat u blijkbaar hoegenaamd niet meer details kan geven over het vervolg van de door u aangehaalde persoonlijke vervolgingsfeiten, noch via uw oom of advocate die toch uw belangen behartigden, noch via het lot van uw twee Gamtel collega's, die eveneens gearresteerd zouden zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zelf.

Uit bovenstaande kan afgeleid worden dat u er tijdens het gehoor voor het CGVS niet in slaagt de door u aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Uw verklaringen aangaande de aanleiding van de door u aangehaalde arrestatie door de Gambiaanse NIA, de arrestatie zelf en het vervolg ervan zijn vaag, niet overtuigend en deels gestoeld op veronderstellingen.

Tot slot legt u geen documenten neer ter bevestiging van uw identiteit, noch ter bevestiging van de door aangehaalde reisweg naar België. U legt wel enkele documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Die zijn echter niet van die aard om bovenstaande pertinente vaststellingen betreffende uw asielrelaas ongedaan te maken. Zo legt u een attest voor, opgesteld door H. S., managing editor van de krant 'Foroyaa', dd.21 juli 2015, waarin hij stelt dat u en twee andere collega's werden aangehouden door de Gambiaanse veiligheidsdiensten omdat jullie niet wilden meewerken met de NIA (zie administratief dossier). Het attest vermeldt verder dat uw zaak verband hield met de 'Thione S. and Lamin C. case' (zie administratief dossier). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het door u voorgelegde attest een kopie betreft waardoor de authenticiteit ervan moeilijk nagegaan kan worden.

Bovendien kunt u tijdens het gehoor voor het CGVS niet duidelijk aangeven op welke manier u dit attest heeft bekomen. U verklaart dat uw oom dit document zou hebben bekomen en het u vervolgens zou hebben bezorgd (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd hoe uw oom dit document heeft verkregen, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U heeft ook geen idee of uw oom de opsteller van het document, H. S., kent (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Na het gehoor bezorgde uw Belgische advocaat het CGVS eveneens een schrijven waarin u schriftelijk meer uitleg geeft over H. S. (zie administratief dossier, brief advocate, dd. 24 februari 2016). In uw schriftelijke verklaring geeft u echter enkel meer algemene informatie over H.S. die een bekende mensenrechtenactivist is in Gambia (zie administratief dossier). U kunt nog steeds geen verklaring geven over de manier waarop uw oom in het bezit zou zijn gekomen van dit document. Bovendien wordt u tijdens het gehoor gevraagd waarom Foroyaa geen krantenartikel heeft geschreven over uw zaak waarop u antwoordt dat het slechts geruchten waren die onderzocht moesten worden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). In het artikel staat nochtans dat een reporter de zaak zou hebben onderzocht zodat toch de vraag gesteld kan worden waarom er vervolgens geen artikel over uw zaak zou zijn geschreven en verschenen (zie administratief dossier). In het bewuste attest staat bovendien vermeld dat ook uw twee collega's op borg zijn vrijgekomen, terwijl u zelf tijdens het gehoor voor het CGVS aangaf geen idee te hebben wat er met uw collega's zou zijn gebeurd na hun vermeende arrestatie. Deze vage en inconsistente verklaringen van uw persoon over dit overhandigde attest, alsook het feit dat het slechts een kopie betreft, wijzigt bijgevolg niets aan de hierboven gemaakte vaststellingen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts legt u eveneens enkele loonattesten voor van uw werkgever 'Gamtel' maar uw professionele activiteiten voor dit Gambiaanse telecommunicatiebedrijf worden niet meteen in twijfel getrokken. U legt eveneens een krantenartikel voor waarin de ontslagen van enkele hooggeplaatste personen binnen Gamtel in de loop van 2014 aan bod komen, waaronder uw directe baas, maar zoals hierboven reeds aangehaald staat deze zaak los van de door u aangehaalde persoonlijke problemen. Ook legt u enkele internetartikelen voor over Thione S. en over Lamin C. aan wie u uw persoonlijke zaak min of meer linkt. Maar zoals hierboven reeds aangehaald gaat het in deze enkel om loutere veronderstellingen van uw persoon. Bovendien komt uw naam in geen enkele van de door u voorgelegde artikelen voor zodat ook deze niets wijzigingen aan de hierboven gemaakte opmerkingen. Dit geldt eveneens voor de door u voorgelegde algemene internetartikelen die de algemene mensenrechtensituatie in Gambia beschrijven.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoeker geeft in het verzoekschrift een theoretische uiteenzetting. Vervolgens stelt hij dat uit het feitenrelaas blijkt dat hij een gegronde vrees voor zijn leven en veiligheid heeft, hij is al het slachtoffer geworden van vervolging, zijn vrees om opnieuw vervolgd te worden is dus gegrond. Er zijn geen redenen om hieraan te twijfelen. Verzoeker wijst erop dat het algemeen geweten is dat in Gambia de mensenrechten met de voeten worden getreden en dat mensen herhaaldelijk worden aangehouden, gevangen gehouden, gefolterd en zelfs geëxecuteerd zonder dat hiervoor een gegronde reden bestaat. De straf die verzoeker riskeert in Gambia wegens het niet opvolgen van bevelen van de NIA-agenten, zal niet evenredig zijn met het zogenaamde misdrijf.

Verzoeker uit kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

- betreffende de arrestatie door de Gambiaanse autoriteiten op 5 juni 2015 en de aanleiding hiertoe

Verzoeker benadrukt dat hij zich in een moeilijke situatie bevond waarbij er geen minder risicovolle keuze was. Hij werd duidelijk gewaarschuwd om het opgelegde protocol bij zijn werkgever te volgen (het overhandigen van vertrouwelijke gegevens waar verzoeker toegang toe had, kan slechts nadat een mandaat/politierapport werd opgesteld door bevoegde politieagenten met vermelding van het onderzoek waarvoor het verkrijgen van deze gegevens nodig is, ondertekend door de bevoegde mandatarissen bij de werkgever en vervolgens ook door de politieagenten. Dit rapport wordt vervolgens bijgehouden in de 'main file'). In het verleden waren er reeds zware sancties opgelegd voor het niet volgen van het protocol vb ontslag. Verzoeker werkte nog maar een tweetal jaren voor dit bedrijf en kende daarom geen zulke gevallen. Hieruit mag niet afgeleid worden dat dergelijke gevallen zich niet voordeden. Verzoeker benadrukt dat zijn werkgever een overheidsbedrijf is en dat dit protocol de facto de waarde heeft van een wet.

Verzoeker stelt dat de NIA-agenten geen officiële uniformen droegen en geen bewijs aanleverden dat ze daadwerkelijk NIA waren, ze zeiden dit slechts mondeling. Verzoeker kon dus niet met zekerheid weten of het NIA-agenten waren. Hoewel hij wist dat het tamelijk risicovol was om de toegang tot informatie te weigeren, dacht verzoeker dat het nog gevaarlijker zou zijn om informatie te geven aan vermeende NIA-agenten die niet over een mandaat beschikten. Zijn twee collega's waren dezelfde mening toegedaan. Hij heeft voor het minste kwaad gekozen en gelet op het tijdstip waarop deze personen zijn binnen gevallen, vroeg in de nacht, was het bijzonder stresserend en hadden ze geen tijd om meer doordachte overwegingen te maken.

- betreffende het feit dat verzoeker eerder vaag was over de informatie die de NIA-agenten zouden hebben gevraagd

Verzoeker benadrukt dat ze enkel een lijst met contacten bij zich hadden waarover ze informatie wilden zonder echter hierover iets meer te vertellen. Alles is snel gegaan en door de uitgeoefende druk en bedreigingen kan verzoeker zich niet meer precies herinneren wat er gevraagd werd. Daarom kan hij slechts vermoedens en veronderstellingen uiten. Dit doet geen afbreuk aan de vaststellingen die verzoeker wel met zekerheid kan stellen.

- over het feit dat verzoeker niet meer details kon geven over het vervolg van de feiten, noch via zijn oom of advocate, en evenmin over het lot van zijn twee collega's, die ook gearresteerd werden, en dat dit de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten zou ondermijnen

Inzake zijn twee collega's benadrukt verzoeker dat zij allen opgesloten werden in afzonderlijke cellen, hij kon geen contact hebben, hij heeft één van deze twee collega's slechts eenmaal gezien in de martelkamer.

Verzoekers oom en advocate hebben hem aangeraden om het land meteen te verlaten na zijn vrijlating en geen contact op te nemen om te vermijden dat de NIA-agenten hem zouden kunnen opsporen. Aangezien hem werd aangeraden om na zijn vertrek discreet te blijven en geen contact op te nemen met het thuisfront, heeft hij dit niet gedaan, verzoeker kon dan ook onmogelijk op de hoogte gebracht worden van het lot van zijn collega's. Omdat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) een negatieve beslissing nam, achtte verzoeker het nodig om het risico te nemen om contact op te nemen. Hij heeft kunnen telefoneren met één van zijn collega's op 20 mei 2016 en heeft van deze persoon vernomen dat die eveneens is gevlucht en zich nu in de Verenigde Staten bevindt om daar bescherming te zoeken. Verdere informatie volgt misschien nog.

Verzoeker wil zijn oom beschermen en probeert daarom het contact met hem beperkt te houden. Verzoeker meent dat zijn familie en meer bepaald zijn oom in de gaten wordt gehouden door de autoriteiten. Verzoeker benadrukt dat hij in een telecombedrijf heeft gewerkt en dat hij er bewust voor kiest om alle communicatie, in het bijzonder via de telefoon, te vermijden omdat hij weet dat de autoriteiten hiertoe toegang hebben en hem op het spoor zouden kunnen komen. Indien de autoriteiten er achter komen dat zijn oom hem helpt, zou het leven van zijn oom ernstig in gevaar komen. Zijn oom werd immers reeds bedreigd.

Verzoeker meent tevens dat de vervolgingsfeiten nog steeds actueel zijn. Verzoeker verwijst naar wat hij verklaard heeft op pagina's 12, 14-16 en 15 van het verhoorverslag van het CGVS.

- betreffende het feit dat verzoeker geen bewijs kan voorleggen van zijn identiteit of van zijn reisweg en dat het attest van H.S., managing editor van de krant Foroyaa, slechts een kopie is

Verzoeker benadrukt dat op het moment waarop hij de gevangenis (waar hij werd mishandeld) mocht verlaten, hij slechts bekommerd was om zijn eigen veiligheid en in het bijzonder dat hij opnieuw zou worden opgepakt. Hij is dan ook meteen vertrokken zonder de documenten die bij zijn arrestatie in beslag werden genomen, terug te vragen. De documenten die hij in Senegal had ontvangen om de reis te maken, werden door de smokkelaar terug afgenomen.

Inzake het document van H.S., stelt verzoeker dat hij dit verkregen heeft van zijn oom en dat hij zoals gezegd het contact met zijn oom wil beperken, hij heeft dan ook niet de gelegenheid gehad om aan zijn oom te vragen hoe deze aan dit document is gekomen. De vrijheid van meningsuiting is beperkt in Gambia en aangezien er enkel geruchten waren, bevonden de journalisten zich niet in een goede positie om een artikel te publiceren. Daarom is het normaal dat er geen officieel gepubliceerd artikel is verschenen. Uit het loutere feit dat het incident niet werd vermeld in de krant, kan niet worden afgeleid dat het zich niet heeft voorgedaan. De door verzoeker bij het CGVS neergelegde artikelen wijzen erop dat gelijkaardige incidenten wel degelijk plaatsvinden in Gambia.

3.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden geen stukken gevoegd.

Met een aanvullende nota van 4 juli 2016 legt verzoeker volgende stukken voor:

- een kopie van een geschreven verklaring van M.C., één van zijn twee collega's die mee gearresteerd werden, *d.d.* 12 juni 2016;
- een kopie van een "*confirmation of appointment*" *d.d.* 8 augustus 2007 waaruit blijkt dat M.C. tewerkgesteld wordt bij Gambia Telecommunications Company Limited;
- een kopie van een "*transfer*" *d.d.* 10 juni 2009 waarin vermeld wordt dat M.C. overgeplaatst wordt binnen eenzelfde bedrijf;
- een kopie van een verzekeringskaart in het Engels opgesteld op naam van M.C., "*Washington Insurance Card State Farm*" geldig van maart 2016 tot september 2016;
- een kopie van een kaart als bewijs van groepsverzekering op naam van M.C.
- een getuigenis van W.B., vrijwilliger in het asielcentrum van Alsemberg, *d.d.* 24 juni 2016.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat verzoeker niet aannemelijk maakt dat in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in aanmerking kan worden genomen: zijn relaas is

ongeloofwaardig omwille van vage en niet aannemelijke verklaringen en deels gestoeld op veronderstellingen:

- er kunnen ernstige bedenkingen worden gemaakt betreffende zijn beweerde arrestatie door de Gambiaanse autoriteiten op 5 juni 2015 en over de beweerde aanleiding ervan: verzoeker kan geen voorbeelden geven van collega's die in het verleden problemen zouden hebben gekend en zelfs ontslagen zouden zijn aangezien hij deze vermeende gevallen aanhaalt als reden waarom hij vreesde in de problemen te komen met zijn werkgever, dit was volgens hem immers een belangrijke reden waarom hij de voorziene procedure wilde volgen zoals beschreven in de richtlijnen van Gamtel en bijgevolg niet wilde meewerken met de NIA agenten;
- er kunnen bedenkingen gemaakt worden inzake verzoekers risicovol gedrag door niet mee te werken met de NIA in een lopend strafonderzoek: verzoeker haalde zelf aan dat elke weldenkende Gambiaan zou trachten te vermijden in aanvaring te komen met deze inlichtingendienst. Dat verzoeker zich loyaal wilde opstellen ten opzichte van zijn werkgever (een overheidsdienst) en niet in de problemen wilde komen zoals collega's vroeger, is weinig overtuigend omdat verzoeker geen voorbeelden kan geven van in het verleden om die reden ontslagen collega's en omdat zijn werkgever geen enkele moeite deed om hem te helpen en om hem bij te staan na zijn vermeende arrestatie door de NIA;
- inzake het ontslag van zijn vorige directe baas stelt verzoeker dat deze werd ontslagen omwille van de beschuldiging vertrouwelijke informatie te hebben verkocht, deze al dan niet valse beschuldiging kan echter niet worden gelijkgesteld aan het geven van informatie aan een veiligheidsdienst in het kader van een lopend onderzoek, uit het door verzoeker voorgelegd artikel blijkt bovendien dat deze man aan de kant zou zijn geschoven omdat hij een oppositie-aanhanger zou zijn geweest, er is geen sprake van vermeende verkoop van vertrouwelijke info, deze ruim in de media aan bod gekomen zaak staat los van verzoekers beweerde persoonlijke problemen in Gambia;
- verzoeker is vaag over de informatie die de NIA-agenten van hem en zijn collega's wilden en zijn uitleg is gebaseerd op veronderstellingen: de NIA-agenten legden een lijst met contacten voor en verzoeker denkt dat ze wilden weten tot wie de nummers behoorden maar hij kan geen verdere duiding geven over welke concrete informatie de NIA-agenten wilden beschikken, hij vermoedt ook dat het iets te maken zou hebben met de arrestatie van de bekende Gambiaanse muzikpromotor L.C.;
- inzake verzoekers asielrelaas in het algemeen wordt opgemerkt dat hij niet meer details kan geven over het vervolg van zijn persoonlijke vervolgingsfeiten, noch via zijn oom noch via zijn Gambiaanse advocate en over het lot van zijn twee Gambiaanse collega's die eveneens gearresteerd werden, wat verder de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten ondermijnt.
- de documenten die verzoeker voorlegt ter staving van zijn asielrelaas zijn niet van aard om de vaststellingen over dit relaas te ontcrachten.

Verzoeker uit kritiek op deze motieven.

3.3.3. Verzoeker geeft een uitleg bij de moeilijke situatie waarin hij zich bevond: het volgen van het opgelegde protocol want bij het niet volgen hiervan volgen zware sancties, dit protocol heeft de waarde van een wet en het niet volgen ervan gaat in tegen het overheidsbeleid, of het ingaan op de vraag van de NIA-agenten die geen mandaat hadden, en waarvan verzoeker niet zeker was of het wel NIA-agenten waren. Verzoeker heeft gekozen voor wat hij dacht dat het minste kwaad was.

Deze uitleg van verzoeker betreft een herhaling en verduidelijking van zijn asielmotieven. Deze herhaling neemt echter niet weg dat verzoeker geen concrete voorbeelden kan geven van collega's die om reden van het niet volgen van het protocol werden ontslagen en dat het opmerkelijk blijft dat verzoeker loyaal wilde blijven aan zijn werkgever terwijl elke Gambiaan een aanvaring met NIA-agenten wil vermijden en terwijl hij verklaarde dat zijn werkgever geen enkele moeite heeft gedaan om hem te helpen en bij te staan na een arrestatie door de NIA, omdat iedereen bang is voor hen. Verzoeker verklaart nu voor het eerst dat zijn twijfel of het wel om echte NIA-agenten ging, meegespeeld heeft in zijn beslissing, maar deze twijfel heeft hij niet geuit tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit betreft dus vooral een uitleg *post factum* om zijn keuze ondanks alles het bedrijfsprotocol te volgen, te verantwoorden. Het blijft een feit dat het vaag en weinig aannemelijk is dat verzoeker ervoor gekozen heeft om problemen te krijgen met de NIA, wat heeft geleid (blijkens de verklaringen van verzoeker) tot opsluiting en marteling en uiteindelijk het ontvluchten van zijn land, terwijl het risico dat hij liep bij het niet volgen van het protocol ontslag was en het verlies van beroepsrechten.

3.3.4. Verzoeker stelt dat hij enkel kan veronderstellen wat de NIA-agenten wilden, aangezien ze zelf niet transparant waren en alles heel snel is gegaan. Deze uitleg *post factum* van verzoeker doet geen afbreuk aan het feit dat zijn verklaringen in dit verband vaag zijn en gebaseerd op veronderstellingen

3.3.5. Verzoeker legt uit dat hij geen verdere details kon krijgen over de vervolgingsfeiten van zijn twee collega's omdat hij zijn veiligheid wilde garanderen en geen contact wilde opnemen met het thuisfront. Verzoeker heeft dit nu toch gedaan en heeft contact gehad met M.C., één van de twee collega's die mee met hem opgepakt en opgesloten werd. M.C. is ook het land uit gevlucht en bevindt zich in de VS. Bij de aanvullende nota van 4 juli 2016 voegt verzoeker in dit verband vijf stukken toe: een kopie van een geschreven verklaring van M.C., d.d. 12 juni 2016, een kopie van een "*confirmation of appointment*" d.d. 8 augustus 2007 waaruit blijkt dat M.C. tewerkgesteld wordt bij Gambia Telecommunications Company Limited, een kopie van een "*transfer*" d.d. 10 juni 2009 waarin vermeld wordt dat M.C. overgeplaatst wordt binnen eenzelfde bedrijf, een kopie van een verzekeringskaart in het Engels opgesteld op naam van M.C., "*Washington Insurance Card State Farm*" geldig van maart 2016 tot september 2016 en een kopie van een kaart als bewijs van groepsverzekering op naam van M.C.

Aan de inhoud van de verklaring van M.C. van 12 juni 2016 kan geen bewijswaarde worden gehecht gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën. Daarnaast betreft dit document een verklaring van een collega van verzoeker, die onder meer vermeldt dat hij in de Verenigde Staten verblijft onder de bescherming van de Amerikaanse autoriteiten, maar nergens in de stukken wordt enig bewijs toegevoegd dat deze persoon werd erkend als vluchteling, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen opgenomen in deze brief. Ook de twee volgende documenten betreffen kopieën, die makkelijk manipuleerbaar zijn en daarom weinig bewijswaarde hebben. Bovendien bevestigen deze documenten enkel dat M.C. vroeger tewerkgesteld was bij Gamtel, wat geen betwist element is. De Amerikaanse verzekeringskaarten van M.C. betreffen opnieuw kopieën, waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Van al deze documenten wordt overigens niet aangetoond hoe verzoeker ze ontvangen heeft. Bovendien kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij meent dat het louter beschikken over een Amerikaanse verzekeringskaart impliceert dat een persoon internationale bescherming heeft gekregen in de Verenigde Staten.

De stukken die verzoeker met een schrijven van 4 juli 2016 heeft voorgelegd, wijzigen bijgevolg niets aan de vaststelling dat hij niet meer details kan geven over het lot van zijn twee collega's die ook werden gearresteerd.

Verzoeker legt uit dat hij vreest voor het leven van zijn oom als hij deze zou contacteren en dat hij daarom geen informatie heeft. Deze loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen kan niet beschouwd worden als een dienstig verweer waardoor afbreuk zou worden gedaan aan dit motief in de bestreden beslissing en zegt niets over het feit waarom verzoeker niet eventueel via zijn Gambiaanse advocate informatie zou kunnen krijgen.

Ook wat betreft verzoekers vrees bij een terugkeer naar Gambia verwijst hij naar wat hij verklaard heeft tijdens zijn gehoor. Verzoeker gaat hiermee voorbij aan het feit dat zijn verklaringen over zijn arrestatie door de NIA-agenten en het verdere verloop van zijn persoonlijke vervolgingsfeiten weinig overtuigend zijn, weinig aannemelijk en weinig gedetailleerd, zoals hierboven en in de bestreden beslissing gesteld werd. Een loutere herhaling van wat hij vreest bij een terugkeer naar Gambia, kan niet rechtzetten dat zijn verklaringen weinig overtuigend zijn, weinig aannemelijk en weinig gedetailleerd.

3.3.6. Verzoeker gaat in op het document dat hij heeft voorgelegd bij het CGVS, met name de brief van H.S., managing editor van de Foroyaa Newspaper, van 21 juli 2015. De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat dit een kopie betreft waardoor de authenticiteit ervan moeilijk kan nagegaan worden. Verzoeker legt dit doorslaggevend argument naast zich neer. Bovendien blijkt dat verzoeker geen idee heeft hoe zijn oom aan dit document kwam, wat de bewijswaarde ervan nog verder ondermijnt. De Raad eigent zich het motief "*Deze vage en inconsistente verklaringen van uw persoon over dit overhandigde attest, alsook het feit dat het slechts een kopie betreft, wijzigt bijgevolg niets aan de hierboven gemaakte vaststellingen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.*" toe.

Dat er gelijkaardige incidenten plaatsvinden in Gambia betreft een algemene opmerking die niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aannemelijk te maken. Verzoeker moet immers op geloofwaardige wijze enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, wat hij *in casu* niet doet, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

3.3.7. In zijn aanvullende nota van 4 juli 2016 legt verzoeker ten slotte nog een getuigenis voor van W.B., vrijwilliger in het asielcentrum van Alseberg, d.d. 24 juni 2016. In dit verband wordt erop gewezen dat wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen niet volstaan om in aanmerking te worden genomen als een bewijs van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het relaas van verzoeker is ongeloofwaardig omdat het vaag en weinig aannemelijk is, deels gestoeld op veronderstellingen en weinig overtuigend. Voor het overige doet deze gunstige getuigenverklaring geen afbreuk aan het feit dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging is of een reëel risico op ernstige schade in de hierboven vermelde zin.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. In dit verband kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert evenmin concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET